Współpraca zagraniczna województw

Praca magisterska obroniona w Szczecinie. Ma 76 stron i 37 pozycji w bibliografii.

Wstęp.

Rozdział 1. Integracja Europejska w kontekście międzynarodowej współpracy regionów.
1.1. Siatka pojęciowa: region, euroregion, region i współpraca transgraniczna.
1.2. Współpraca transgraniczna.
1.2.1. Zakres przedmiotowy współpracy transgranicznej i międzyregionalnej.
1.2.2. Formy organizacyjne współpracy transgranicznej.
1.3. Euroregion jako model regionalnej współpracy transgranicznej.

Rozdział 2. Ustawodawstwo współpracy zagranicznej województw.

Rozdział 3. Wybrane przykłady polskich województw i miast w zakresie współpracy międzynarodowej.
3.1. Współpraca zagraniczna województwa lubelskiego.
3.2. Euroregion Bug.
3.3. Współpraca zagraniczna województwa wielkopolskiego.
3.4. Procesy integracyjne Małopolski.
3.5. Euroregion Karpaty.
3.6. Związki miast i gmin.
3.6.1. Współpraca zagraniczna miasta Częstochowy.
3.6.2. Współpraca zagraniczna miasta Strzegomia.

Rozdział 4. Bariery i ograniczenia współpracy zagranicznej.
4.1. Szanse współpracy w obszarach transgranicznych na przykładzie pogranicza polsko-niemieckiego.
4.2. Perspektywy współpracy transgranicznej na przykładzie

Polski i Niemiec.

Zakończenie.
Bibliografia.

Wstęp

Wiele uwagi poświęca się zagadnieniom regionalnym w świetle integracji regionów, jako trzeciego szczebla, obok państw i instytucji europejskich, do systemu decyzyjnego Unii Europejskiej. Jednak poza tą „integracją wertykalną" ważnym czynnikiem jest również tzw. integracja horyzontalna, polegająca na współpracy międzyregionalnej w Europie. Jej początki sięgają wczesnych lat siedemdziesiątych. Współpraca między regionami należącymi do różnych państw przybiera obecnie różne formy prawne i instytucjonalne, a także różne kombinacje geograficzne. Najstarszym i najbardziej powszechnym typem tego rodzaju współpracy są dwu- i wielostronne stowarzyszenia regionów, które łączy wspólna granica. Poza współpracą regionów sąsiadujących ze sobą, istnieją też stowarzyszenia, które grupują regiony o wspólnych interesach gospodarczych lub politycznych. Wewnątrz obu rodzajów występują zróżnicowania w statusie prawnym i stopniu instytucjonalizacji takich przedsięwzięć.

Brak jasności prawnej jest jedną z przeszkód dla współpracy międzyregionalnej. Inną stanowią ograniczone kompetencje władz terytorialnych w większości krajów. Władze centralne wciąż postrzegają współpracę transgraniczną jako kwestię stosunków międzynarodowych i, co za tym idzie, jako swoją wyłączną domenę. W dodatku, zasadniczo władze regionalne mogą brać w stosunkach zewnętrznych odpowiedzialność tylko za dziedziny polityki podlegające im w prawie wewnątrzpaństwowym, które pod tym względem jest bardzo zróżnicowane w poszczególnych państwach.

W Polsce dopiero Ustawą z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa kompetencje prowadzenia współpracy zagranicznej

zostały przekazane z administracji rządowej do administracji samorządowej.

W swojej pracy postarałem się przedstawić niektóre zagadnienia ze współpracy pomiędzy samorządami polskimi i samorządami innych państw europejskich po roku 1989, czyli po demokratycznych zmianach, jakie zaszły w Polsce i w tej części świata.

Niniejsza praca składa się ze wstępu, z czterech rozdziałów, zakończenia i bibliografii.

W rozdziale pierwszym zawarte są podstawowe informacje i pojęcia dotyczące regionów, współpracy transgranicznej i euroregionów. Rozdział drugi obejmuje problematykę prawną współpracy zagranicznej województw. Praktyka funkcjonowania euregionów w Polsce oraz inne formy współpracy zagranicznej polskich samorządów zostały zaprezentowane w rozdziale trzecim. W rozdziale czwartym przedstawiono bariery i ograniczenia w współpracy zagranicznej województw oraz dokonano omówienia perspektyw współpracy transgranicznej.

W rozważaniach wykorzystano dostępną literaturę przedmiotu w postaci opracowań oraz aktów normatywnych.

Jeśli chcesz zamówić pisanie pracy od podstaw, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis